sepärrast igga pu, mis head wilja ei kañna, raiutakse mahha, ja wisſatakse tullesſe.“ Matt. 3, 10. Luk. 3, 9. Siis ta mõtles: Minna ka ollen niſuggune pu, üks Jummala kartmata, kes on iggawesſe hukkatusſe wäärt. Ja ei läind ſe mõtte temma meleſt mitte ennam ärra, ja temma ſüdda tunnistas temmale keik ta pattud ni ſelgeste ülles, et ta omma õnnistusſe eeſt, ſure holega murret hakkas kandma. Temma põris omma Jummala pole, ja ellas jummala kartusſe ſees omma ello otſani.

Sinna, kes ſa ſedda loed, arwa kohhe ſedda ſalmi enneſe peäle, ja anna ennaſt omma Õnnisteggia armuſt ka ühheks heaks puuks tehja.